

Štvrtok 3. marca 2016

Text: L 22, 47 – 53

⁴⁷Ešte hovoril, a hľa, (prichádzal) zástup, a jeden z dvanástich, menom Judáš, išiel vopred a blížil sa k Ježišovi, aby Ho pobozkal. ⁴⁸Ježiš mu riekol: Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka? ⁴⁹Keď tí, čo boli okolo Neho, videli, čo sa chystá, spýtali sa: Pane, či udrieť mečom? ⁵⁰A jeden z nich udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. ⁵¹Ježiš riekol: Prestaňte! Nato dotkol sa mu ucha a uzdravil ho. ⁵²Vtedy povedal Ježiš veľkňazom, veliteľom chrámovej stráže a starším, ktorí Ho prišli zajať: Ako na lotra vyšli ste s mečmi a kyjmi, ⁵³a keď som každý deň býval s vami v chráme, nepoložili ste ruky na mňa. Ale toto je tá vaša hodina a moc tmy.

Piesne: ES č. 111, 112

Zamyslenie nad Božím slovom:

Jedno arabské príslovie hovorí: Hriech má päť prstov. Dva prsty drží na očiach svojej obete a našepkáva: Nehľad' na Božie prikázania ani na dôsledky svojho skutku. Dva prsty dáva na uši a prihovára sa: Ostaň hluchý k varovaniu zhora a nepočúvaj prosby, ktoré k tebe vysielajú tvoji blízki. Posledným prstom ti zapchá ústa a rozkazuje: Nesmieš protirečiť, poslušni ma a pod' za mnou... Zvody hriechu sú lákavé. Platí téza, že pokušenie nikdy neprichádza v odpudivej forme, lebo by nemalo úspech, nebolo by pokušením. Náš text nadväzuje na Pánovu modlitbu s učeníkmi v Getsemane. Po horlivej modlitbe našiel učeníkov spať. Napomenul ich k modlitbe, aby neprišli do pokušenia. Ešte hovoril, keď prichádza zástup na čele s Judášom. Prichádzajú Ho zajať – sami zajatí hriechom, zaslepení nenávisťou, hluchí bez hlasu svedomia, neschopní rozpoznať dôsledky. Judáš bozkom zrádza. Peter tasí meč, Ježiš prikladá odťaté ucho, no ani to Kristovým nepriateľom nič nehovorí. Jeden presbyter raz pilil drevo na píle. Už mal iba posledný kus, stačilo ho odložiť. Akýsi vnútorný hlas mu však našepkával: Ešte toto odrež! Vyznal: Neuvedomil som si nebezpečenstvo, už som bol čertov... a odrezal som si prsty na ruke... Neskoro bolo banovať!

Pán Ježiš na záver textu hovorí: „Ale toto je tá vaša hodina a moc tmy.“ On vedel, čo Ho čaká, lebo poslušne plnil Otcovu vôľu, aby sa obetoval za naše hriechy. Pozná nás dokonale, lepšie, ako my poznáme sami seba. Práve Jeho učeníci vrátane Judáša výstižne charakterizujú našu telesnosť, prízemnosť a hriešnosť. Bez Jeho pomoci by bol náš boj s hriechom márný. Preto prosme o Jeho pomoc, o Jeho prítomnosť, o dary Ducha Svätého, Radcu, Pomocníka, Tešiteľa. A On nás neopustí ani v hodine pokušenia. Podobne ako Petra, ani nás neodsúdi za naše zlyhania, ale ako dlhohzovievajúci Boh nám dáva čas na pokánie. To je naša nádej, za ktorú v pokore kajúceho srdca ďakujeme, a vyznávame: „Aj za mňa si mrel, Ježiši môj milý, čo Tvoje rany svetu vydobyli, v tom mám i ja diel vo večnej radosti, z Tvojej milosti.“ (ES č. 85, 1) Amen.

Modlitba:

„Baránok Boží nevinný, môj Pán a Spasiteľ svätý! Tvoj pôst štyridsať dní a štyridsať nocí bol znamením Tvojej dokonalej oddanosti svojmu Otcovi a Jeho vôli. Pokušenie diabla Ťa nemohlo odviesť od cieľa obetovať sa za hriešne ľudstvo, navrátiť mu stratené spoločenstvo s Bohom a vykúpenie pre večné blahoslavenstvo. Podstúpil si bolesť a pohanu, aby si tak odvrátil bolesť a pád človeka. Daj i mne, prosím, v pokore a dúfانlivosti nasledovať Ťa aj v kríži a utrpení, aby som potom s Tebou a so všetkými vyvolenými omilostenými mohol prijať slávu Božieho dieťaťa v Tvojom kráľovstve.“ (ES, s. 656) Amen.

Mgr. Jaroslava Mišiaková, zborová farárka v CZ ECAV Myjava (MYS)